

Gaby Scholz

Hubert a přátelé

Dobrodružství u lesního jezera





Gaby Scholz

Hubert a přátelé

Dobrodružství u lesního jezera

1. díl

Ilustrace Josef Hammen



 GRADA®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **tresně stíháno**.

Přeloženo z německého originálu „Carlos, Knirps & Co. Bd.1 – Abenteuer am Waldsee“ vydaného nakladatelstvím cbj Verlag, a division of Verlagsgruppe Random House GmbH. Original title: Carlos, Knirps & Co. Bd.1 – Abenteuer am Waldsee by Gaby Scholz © 2012 by cbj Verlag, a division of Verlagsgruppe Random House GmbH, München, Germany.

Gaby Scholz**ilustrace Josef Hammen****Hubert a přátelé – Dobrodružství u lesního jezera**

Vydala Grada Publishing, a.s.

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

jako svou 5089. publikaci

© Grada Publishing, a.s., 2013

První vydání, Praha 2013

ISBN 978-80-247-4658-6 (tištěná verze)

ISBN 978-80-247-8718-3 (elektronická verze ve formátu PDF)

ISBN 978-80-247-8719-0 (elektronická verze ve formátu EPUB)

Překlad: Jiřka Koubková

Sazba: Lucie Němcová

Redakce: Zdenka Velkoborská

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s., Husova 1881, Havlíčkův Brod

Počet stran: 80

Publikace z nakladatelství Grada Publishing, a.s. si můžete zakoupit u svého knihkupce nebo objednat v Zákaznickém servisu nakladatelství Grada Publishing, a.s., U Průhonu 22, 170 00 Praha 7, tel.: 234 264 511, fax: 234 264 400, e-mail: obchod@grada.cz, www.grada.cz.

Na Slovensku objednávejte knihy na adrese:

Zásielková služba Grada Slovakia, spol. s r. o., Moskovská 29, 811 08 Bratislava, Slovensko, tel.: 02/556 45 189, fax: 02/556 45 289, e-mail: grada@grada.sk

Pokud máte pocit, že byste nám chtěli sdělit něco ohledně této knihy, napište, prosím, na adresu redakce: koedice@grada.cz.

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Přeloženo z německého originálu „Carlos, Knirps & Co. Bd.1 – Abenteuer am Waldsee“ vydaného nakladatelstvím cbj Verlag, a division of Verlagsgruppe Random House GmbH.

Original title: Carlos, Knirps & Co. Bd.1 – Abenteuer am Waldsee by Gaby Scholz
© 2012 by cbj Verlag, a division of Verlagsgruppe Random House GmbH, München, Germany.

Gaby Scholz

ilustrace Josef Hammen

Hubert a přátelé – Dobrodružství u lesního jezera

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
jako svou 5089. publikaci
© Grada Publishing, a.s., 2013
První vydání, Praha 2013
ISBN: 978-80-247-4658-6

Překlad: Jitka Koubková
Sazba: Lucie Němcová
Redakce: Zdenka Velkoborská
Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s., Husova 1881, Havlíčkův Brod
Počet stran: 80

Publikace z nakladatelství Grada Publishing, a.s. si můžete zakoupit u svého knihkupce nebo objednat v Zákaznickém servisu nakladatelství Grada Publishing, a.s., U Průhonu 22, 170 00 Praha 7, tel.: 234 264 511, fax: 234 264 400, e-mail: obchod@grada.cz, www.grada.cz.
Na Slovensku objednávejte knihy na adrese:
Zásilková služba Grada Slovakia, spol. s r. o., Moskovská 29, 811 08 Bratislava, Slovensko, tel.: 02/556 45 189, fax: 02/556 45 289, e-mail: grada@grada.sk

Pokud máte pocit, že byste nám chtěli sdělit něco ohledně této knihy, napište, prosím, na adresu redakce: koedice@grada.cz.

Obsah

Tučňák zvedá kotvy	9
Jeskynní příšera.	20
Hubert, hladový medvěd štěstěny	26
Králík objevuje ráj	33
Nová klec pro Prokopa	38
To je můj domov! Ne - můj!	44
Zuřivý králík a panáček ve fraku	51
Chuť svobody	61
Kamarádi navždy	66





Tučňák zvedá kotvy

Tučňák Prokop se vyhříval na skále ve svitu slunečních paprsků. Blaženě si hladil břicho a hleděl přes kameny k pavilonu ledních medvědů, kde pozoroval mladíka přinášejícího kbelík s rybami.

„Paráda, u ledních medvědů se bude krmit. Pak už to nebude trvat moc dlouho a objeví se tu můj sluha Bohouš,“ mumlal si Prokop spokojeně sám pro sebe.

„Kdy už to konečně pochopíš?“ zazněl vedle Prokopa nevrlý hlas. „Bohouš není náš sluha. Bohouš je náš ošetřovatel!“

„Eriko, Eriko!“ Prokop shovívavě pohlédl na svou nejlepší kamarádku, kterou znal od jejího vylíhnutí. „Na život se musíš dívat z té lepší stránky. Slovo ‚ošetřovatel‘ každému připomene, že jsme v zajetí. Ale pojmenování ‚sluha‘ zavání luxusem. Každý den nám nosí tři jídla nabitá vitaminy, stará se o správnou teplotu v našich obydlích a kvůli sebemenší bolístce nám zavolá doktora. Mně to připadá parádní!“

„A mně připadá, že v životě není možné obejít se bez napětí, dobrodružství a pořádné dávky nebezpečí!“ Erika pak ještě tichým hlasem dodala: „Někdy mluvíš, jako bys byl pořádná bačkora.“

„Pche!“ ušklíbl se Prokop. Zvedl se a uraženě se odkolébal. „Jen hlupáci mají ošetřovatele. Já mám sluhu!“



Prokop slastně sklouzl do vody. Jak je nádherně čistá! Bohouš dnes ráno bazén vyčistil. Prokop žije v zoo vlastně rád, protože je tu vše tak pohodlné a dobře zařízené. Jen tu a tam zaslechne slabounké volání dále. Hlavně když ho ostatní tučňáci naštvou. Jistě, možná má Erika pravdu. Trošku větší vzrůšo by možná neškodilo, pomyslí si Prokop a přeskóčí na vedlejší kámen.

Kdyby uměl létat, odletěl by pryč. Letěl by hodně daleko, do vzdálených krajin. A nikdo by mu nechyběl – no ano, možná rodiče a... Erika. „Ach, přál bych si, abych uměl létat,“ zašeptá Prokop toužebně.

Najednou na něj dopadne temný stín. Prudký náraz větru mu vyrazí dech, pak je slyšet hlasité zašumění a tučňák Prokop se vznese! „Páni, to je něco!“ vypískne překvapeně, když si uvědomí, co se právě stalo.

Nejprve letí nad pavilonem tučňáků, nad vřískající Erikou, potom nad ledními medvědy a nad Bohoušem. Když Prokopovi dojde, že tučňáci vlastně vůbec neumějí létat, je už za branami zoo a mívá rušné ulice i s auty a domy. Nad polem kvetoucí řepky začalo Prokopa bolet rameno. Přemýšlel, proč ho to tam vlastně tak bolí.



Najednou nad sebou uslyšel skřehotavý hlas:
„No, drobečku, došla ti řeč?“
Prokop se nesměle podíval nahoru. Vpravo
i vlevo spatřil dvě obrovská křídla s hnědým
peřím. Uprostřed čněl ostrý, zahnutý zobák.
A pak se zadíval do dvou nádherných zlata-
vých... orlích očí!



Tučňákovi se zastavilo srdce úlekem. Za prvé proto, že se nacházel ve spárech dravce. Za druhé proto, že se podíval pod sebe dolů. „Zatraceně, to je ale vysoko,“ kvíknul vyděšeně. „Běda ti, jestli mě pustíš! Hned mě dones zpátky!“ Orel se zasmál.

„Ty jsi ale veselá potrava! Neměj strach, pustím tě až nad svým hnízdem!“

„Ani náhodou, ty nestvůro!“ protestoval Prokop. „V zoo si to s tebou vyřídí můj sluha!“

„Ty hloupé soustíčko,“ zachichotal se orel.

„Snad ten tvůj sluha nepoletí za mnou, aby mi dal co proto?“

„Ty-ty-ty jsi řekl s-s-soustíčko? A p-p-potrava?“ koktal Prokop. Tučňák se začal bát. „Snad mě nechceš... s-s-sežrat?“

+

„Jasně! A co jiného?“ odpověděl orel.

Prokop horečně přemýšlel. Za žádnou cenu nechtěl být sežrán!

„Copak ti nikdo neřekl, že tučňáci chutnají přílišně?“ zvolal Prokop statečně. „Naše maso je tuhé a šlachovité. To je z toho, jak hodně plaveme!“

„Ty jsi můj první tučňák. Považuji tě za testovací vzorek!“ zasmál se orel a ostře stočil směr letu nad les. Z toho se tučňákovi udělalo špatně od žaludku.

„Ty, ehm... orle,“ zajíkl se Prokop. „Mně je... špatně. M-m-musím z-z-zvr...“

„Fuj, zvracející potrava, to je odporné,“ zaskřehotal dravec znechuceně a bez okolků tučňáka pustil.

„Ne! To ne! Po-po-pomoooooooooc!“ křičel Prokop.



Tučňák padal, padal
a padal. Najednou
se ozvalo „žbluňk“
a hned nato „bubli-
bubli-bubli“.

Prokop se vynořil
z hlubokého lesního
jezera. Němý stra-
chy se vyškrábal na
maličkou pláž, kde
zůstal ležet a jen tiše
funěl. Ke vší smůle
mu přímo na hlavu
začalo svítit teplé
jarní slunce, zářící
na jasně modré oblo-
ze. „Ach ne, dneska
je všechno špatně.“

Teď se ještě rozbila klimatizace,“ brblal Prokop, vstal a pochodoval po pláži. Překvapeně zíral na otisk obrovské tlapy v písku a zakroužil nevěřícně hlavou. „A teď už dokonce vidím tlapo-morgánu, nebo jak se tomu říká... takový ten přelud! To je jedno, hlavně musím odtud pryč!“



Vrávoravě se odkolébal ke stromům, které obklopovaly jezero.

„Stromy, stromy, všude stromy! Myslím, že jsem v lese,“ funěl Prokop rozmrzele. Přeskočil malý potůček. Najednou mu cestu zatarasil obrovský kámen. A po pár metrech další. Mezi nimi vedla cestička do temné jeskyně.





„Óóó, ta jeskyně musí být v pavilonu nová!“
divil se Prokop a vděčně se do ní vpotácel.
„To je ale dobrodružství! To je šok!“ vzdychal
tučňák. „Rozhodně o tom musím vyprávět
Ericce.“

Sedl si na zem, bolavou hlavu si opřel o chladivý kámen a úplně vyčerpaný usnul.

Jeskynní příšera

Zajíc Hanuš seděl na sluncem prohřáté pasece a přemýšlel. Přesně před sedmi dny opustil svou velkou králičí rodinu, protože mu připadalo, že je dost starý na to, aby se osamostatnil a vydal se za svým štěstím.

Existuje mnoho druhů štěstí, přemítal Hanuš.

Třeba velké pole plné šťavnatoučké mrkve!

Nebo když mně a mým sedmnácti sourozencům čte

